

Als schapen onder wolven

Mattheüs 10: 16

Dagelijks komen we met enkele tientallen mensen in aanraking.
Mensen met verschillende achtergronden.
Mensen met uiteenlopende interesses en met totaal verschillende geloofsbelevingen.
Er zijn er die nog regelmatig naar de kerk gaan ...
Er zijn er voor wie het geloof een niet-meer-weg-te-denken onderdeel van het leven is ...
En er zijn er voor wie het geloof helemaal niets zegt.
Veel mensen die wij ontmoeten geloven-het-wel!
Ze denken weinig of nooit over God en Jezus Christus na.

Toch is God ook in deze groep mensen geïnteresseerd en ligt er voor ons christenen een taak en tevens een uitdaging om bij deze groep mensen de blijde boodschap van de Bijbel te brengen.
Iedere christen heeft de plicht om van het evangelie te getuigen.
Als schapen onder wolven.

*

Twaalf discipelen worden door Jezus als apostelen aangesteld.
Je zou kunnen zeggen: Ze worden in het ambt van apostel bevestigd.
Zij zullen als de gezandten/zendingen, als de ambassadeurs van het Koninkrijk van God, de komst van de Koning aankondigen.
Ze ontvangen daarbij "last en macht" om onreine geesten uit te drijven en om alle ziekte en alle kwaal te genezen.
Zij zijn de arbeiders, die in de wijngaard uitgezonden worden om de oogst binnen te brengen.
Want ... "de oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig."

Twee aan twee gaan ze op pad. Ze worden met name genoemd:

- Simon met Andreas, zijn broer;
- Jacobus met z'n broer Johannes;
- Philippus en Bartholomeüs;
- Thomas en Mattheüs;
- Jacobus, de zoon van Alpheüs, samen met Thaddeüs;
- Simon, de verzetsstrijder en Judsa Iskariot.

Zo heb je ze alle twaalf bij elkaar. Twaalf mannen, die de twaalf stammen van Israël vertegenwoordigen.

Twaalf apostelen: gezondenen, zendingen. Jezus zendt hen uit.

Twee aan twee. Want op het getuigenis van minstens twee staat een zaak vast. Is iets betrouwbaar.

En daar gaan ze dan.

Hun koffers moeten ze thuislaten. Ook hun portemonnee.

Je zou zelfs uit het schriftgedeelte kunnen afleiden, dat ze barvoets - zonder schoenen of sandalen - op reis moeten gaan.

Als boetelingen. Als de boet-profeten onder het Oude verbond.

"Onder zoekt wie het waard is om je intrek te nemen. En indien iemand je niet ontvangt of je woorden niet hoort, verlaat dat huis of die stad en schudt het stof van je voeten af" roept Jezus hen na.

*

Een paar aanwijzingen die ik graag wil doorgeven:

1. "Zie, ik zend u!"

Jezus roept. Jezus zendt uit.

Hij kiest zijn arbeiders. Hij geeft hen de opdracht. Hij geeft hen de kracht.

2. Het tweede dat we ontdekken is het opmerkelijke feit dat de apostelen twee-aan-twee worden uitgezonden. Het doet u en mij aan Jehova-getuigen denken. Twee aan twee langs de deuren? Het is in ieder geval een bijbels gegeven!

3. Het derde dat we ontdekken is dat je moet onderzoeken wie het waard is om bij binnen te gaan. Hoe je dat in praktijk zou kunnen brengen? Een paar opmerkingen die ik hierover las:

- Ga eens na aan wie je graag het evangelie zou willen doorgeven. Vraag God of Hij je wil leiden in het maken van een keuze.
- Bid regelmatig voor hen en vraag God of Hij de harten van deze mensen wil voorbereiden door zijn Geest.
- Begin of verstevig de relatie met hen. Bouw eraan. Nodig uit voor een kop koffie. Vooral kinderen zijn vaak een natuurlijke manier om contacten te leggen en te verstevigen.
- Bid en zoek naar mogelijkheden om rustig en ongedwongen te kunnen praten over het evangelie. Je merkt gauw genoeg of iemand open staat of niet.
- Is men niet geïnteresseerd? Dan kun je vaak niet meer doen dan door je levenshouding te laten zien wat het geloof voor je betekent. Misschien dat je er later nog eens op terug kunt komen.

Kortom: Wie is het waard om het evangelie te ontvangen?

4. Jezus zendt zijn apostelen "als schapen midden onder wolven". Een schaap is een zwak dier. Het heeft geen scherpe tanden of vervaarlijke tanden. Het staat weerloos in de wereld. Daarom heeft het andere schapen nodig. Een schaap dat van de kudde afdwaalt is altijd een verloren schaap. Ik lees hierin dat Jezus van ons vraagt om het contact met Zijn kudde, met Zijn gemeente te blijven vasthouden. Ook het contact met de Goede Herder zelf. Alleen de herder kent de weg en de gevaren; Hij verjaagt de wolven en de beren; Hij is erbij, die voor de kudde Zijn leven gaf.

Wie zijn de wolven? Zij die de schapen verslinden!
In de tijd van Jezus zijn dat de geestelijke en godsdienstige leiders van het joodse volk. Onder hen: de Farizeeën en de schriftgeleerden.
Niet voor niets is de Here Jezus - in het gedeelte dat aan Mattheüs 10 vooraf gaat - met ontferming bewogen met de scharen, omdat zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben. Opgejaagd worden ze, afgemat, door de wolven van hun tijd.
Wie zijn de wolven van onze tijd?

"Als schapen midden onder wolven".
Het beeld is in ieder geval wel duidelijk: We kunnen ons als schapen niet terugtrekken in de veilige en warme stal van de gemeente. We zullen ook moeten uitgaan: de wereld in. We zullen ons onder de wolven moeten begeven.

5. Hoe dan?
Op de manier van slangen en duiven: "Weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven."
- Als slangen: positief bedoeld. Voorzichtig als slangen: de situatie goed in het oog houdend, op je hoede zijn, waakzaam en oplettend.
Waar zijn openingen om het evangelie aan de man of de vrouw te brengen.
Er ook alert en attent op zijn uit welke hoek er aanvallen te verwachten zijn.
- Argeloos als duiven. Het gaat hier om het karakter van een duif: zuiver, integer, open, onbevangen, onbedorven. We zullen die ander open en onbevangen moeten benaderen.
Beide beelden wijzen ons erop dat wij ons positief moeten opstellen ten opzichte van de taak waartoe Christus ons roept.

6. Na de dieren komen de mensen:
"Wacht u voor dé mensen." Zij zullen u overleveren, geselen, zij zullen u haten om mijns naams wil.
"Maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden."
Christen zijn, getuige-zijn brengt lijden met zich mee.
In zijn brief aan de Colossenzen schrijft de apostel: "Thans verblijd ik mij over hetgeen ik om uwentwil lijd, en ik vul in mijn vlees aan wat ontbreekt aan de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van zijn lichaam, dat is de gemeente." (1:24)
Paulus is blij dat hij mag lijden. Zijn lijden staat in dienst van Christus en Zijn gemeente. Want zegt hij: "Hem verkondigen wij."

*

Als schapen onder wolven. Zo zendt Christus zijn apostelen de wereld in. De blijde boodschap gaat naar oost en west, naar noord en zuid. Zendingen gaan de wereld rond. De boodschap, dat het rijk van God gekomen is, gaat onstuitbaar door. Het is het werk, dat God in Christus Jezus begonnen is en door middel van zijn apostelen verder gaat. Dat werk gaat door. Totdat onze Heiland wederkomt!

ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden